

Ու հետ հոգոյն ո՞վ թըռչի՝ երբ նորա տունըն հեռի է:

Գ.

Ձայս չորս յիրար ո՞նց սագեմ, ամեն մեկ յինքըն կու քարշէ.

Չոր հողըս խուշկիկ ամնէ, ջուրըս գէճ կու ցըտացնէ.

Քամին զիս յերերք ունի, կըրակին բոցըն կու վամէ.

Յընցգուն սիրելի չարկամ մեկտեղ ո՞վ իսկի տեսել է:

Դ.

Յինգ դուռն է ի բաց թողած, թէ՛ Փակե՛ որ գող չիմըտնէ.

Այս բերդս է գանձով ի լի ու հազար չարկամ կու մըտնէ.

Չչարկամս ես ի յիս ունիմ որ զդըռուիս յերակ կու քակէ.

Թագուրս որ ի ներս նըստել, նա զսա էլ գողըն կու խաբէ:

Ե.

Խելօքին հարցուկ եղան թէ զպատճամն ո՞վ իսկի գիտէ,

Աստուած է՞ր հոգին ստեղծել՝ և ի հողէ մարմին կապել է:

- Կարծեմ վասն այնոր արար՝ թէ ի վեր քաշել զնա կարէ,

Կամ զհոգին ի մէջ մարմնոյն քան զխալաս ոսկի նա զուգէ:

Զ.

Աւա՛ղ գայն որ շատ դատել, մարդ չըկայ որ զելըն ճանչէ.

Յաշուե՛ց թէ մարգրիտ ուին ու յառջեւ խոզին կու թափէ.

Խոզըն ճուհար ե՞րբ ճանչէ, զօրն ի բուն զաղբըն կու փորէ.

Կոխէ նա ըզթո ճոհարն եւ դընչովն նա ըզթեզ խոցէ:

Է.

Ճանպիհորդ քեզ յայնժամ ասեմ որ զճամպիի դատորըն գիտենաս.

Ծընել ես՝ և աշխարհս եկել, տո՛ւր խապար թէ ո՞ւստի կուգաս.

Եկել ես յօտար երկիր, մեկ ցուցո՛ւ թ՛ի նչո՞ւ կու կենաս,

Մեռնիս դու ի հող մըտնուս, մեկ ասա՛ թէ ո՞ւր կու գընաս:

Ը.

Դու ըզթեզ ճանպիհորդ գիտես՝ և ի ճամպիեդ ի դուրս կու գընաս.

Սիրես մանկութեան անուն ու նըստե՞ք մանկան չունենաս.

Ճանպահս է բարակ ու նեղ, դու խըփել ես զաչուիդ ու գնաս.

Քաղցր է մանկութեան անուն, դու լեղի՝ և անհամ կու կենաս: